

Statskassen, som den højtærede Undervisningsminister er i Færd med at skaffe os.

Derimod er jeg beklageligvis ikke saa glad for den Bevilling, der foreslaas ekstraordinært til den færøske Folkehøjskole, og jeg skal sige straks, at naar jeg ikke er saa glad for dette Forslag, er det, fordi man her gaar imod Lagtinget. Jeg ved godt, at Regeringen og Lovgivningsmagten har Lov til at disponere over Statens Midler fuldt ud uden at spørge Færøernes Lagting. Man kan bevilge en færøsk Højskole ekstraordinært Tilskud af Statskassen, uden at man behøver at spørge Lagtinget om det; det bliver jeg nødt til at erkende, og det er vel ogsaa naturligt. Men naar man spørger Lagtinget, saa forekommer det mig, at man skal tage et vist Hensyn til, hvad der siges. Det kan jo f. Eks. ikke hjælpe noget, naar en Minister spørger Lagtinget om en Sag, at Ministeren saa tænker ved sig selv: Hvis Lagtinget nu er enig med mig, følger jeg det, men hvis Lagtinget gaar imod mine Anskuelser, gaar jeg imod det. Det er en Stilling, som Lagtinget ikke saa godt kan være tjent med. I dette Tilfælde forekommer det mig, at da Lagtinget ikke kunde anbefale Andragendet fra den færøske Højskole om ekstraordinær Understøttelse, vilde det være naturligt og heldigst, om Ministeriet havde fulgt Lagtinget.

Jeg har udtalt det før, og jeg gentager det, at jeg personlig i og for sig finder det beklageligt, at Forholdene skal være saaledes, at Lagtinget ikke mener at kunne anbefale den færøske Højskole, den eneste, vi har, til ekstraordinær Støtte; men Forholdet er nu en Gang saadan, at man ikke mener, at denne Skoles Virksomhed er af den Beskaffenhed, at man kan anbefale den til ekstraordinær Støtte af Statskassen.

Nu ved jeg nok, man vil sige, at Lagtinget i denne Sag ikke har optraadt konsekvent, idet Lagtinget, samtidig med at det i den ene Sag vedrørende Højskolen, den Sag, som blev forelagt Lagtinget af Undervisningsministeriet, ikke har givet Skolen den Anbefaling, der var Tale om, i en anden Sag — jeg beder det høje Ting lægge Mærke til: i en anden Sag, men vedrørende samme Skole ganske vist — har bevilget Højskolen et ekstraordinært Tilskud paa 2 000 Kr. Men det er gaaet til paa den Maade, at de 10 Medlemmer af Lagtinget, som har stemt for at anbefale Skolen til at faa Tilskud af Statskassen, har faaet 2 eller flere Medlemmer af mit Parti til at stemme for en Bevilling af den færøske Kasse; men man kunde altsaa ikke formaa dem til at stemme

for Tilskuddet fra Statskassen. Der skal nemlig mindst 12 Stemmer til, for at der kan fattes en Beslutning i Lagtinget. I den Sag, som blev forelagt Lagtinget af Ministeriet, var der kun 10 Medlemmer, nemlig Selvstyrepartiets, som stemte for en Anbefaling; de andre Lagtingsmedlemmer undlod at stemme eller var fraværende, og denne Form, at man undlader at stemme, som jeg ved, man her nede mener er noget underlig, er den kraftigste Form, vi efter Lagtingets Forretningsorden har, naar vi vil gaa imod en Beslutning.

Jeg ved, at den færøske Højskole trænger til at faa den Støtte, der er Tale om, thi den er i store økonomiske Vanskeligheder. Da Sagen behandledes i Lagtinget, henvendte et af Skolens Bestyrelsesmedlemmer sig til det Parti, jeg har den Fornøjelse at være Formand for, og bad om at faa Lov til i et Partimøde at udvikle, hvorledes Skolens Stilling var økonomisk. Det paagældende Medlem af Bestyrelsen var Lagtingsmand Patursson, og han gav det Parti, jeg er Formand for, en rystende Skildring af, hvorledes Skolen sad i det, og i Virkeligheden er jeg ikke i Tvivl om, at det forholder sig saaledes. Den Bevilling, der her er Tale om, er jo 2 000 Kr. og forslaar altsaa for 2 000 Kr., men den vil ikke i mindste Maade kunne klare Skolens økonomiske Vanskeligheder, hvis Skolen virkelig har Brug for en saa betydelig Støtte, som Lagtingsmand Patursson hævdede overfor Sambandspartiets Medlemmer var nødvendig, hvis Skolen skulde kunne fortsætte. Det vilde knibe, selv om man fulgte Andragendet, som vistnok gik ud paa 4 000 Kr.; Vanskelighederne vilde ikke overvindes alligevel, hvis Forholdene er saa slæmme, som Lagtingsmand Patursson udviklede for os. Det, der her foreslaas som Bidrag fra den danske Statskasse, vil netop kun være et Bidrag; Skolen maa have Hjælp ogsaa andetsteds fra, saa det maa ikke opfattes saaledes; at de 2 000 Kr. vil kunne klare Skolens Forhold. Derimod vil Bevillingen naturligvis blive opfattet som en moralsk Støtte af Skolen, og det kan jo have sin store Værdi. Jeg ved ikke, hvorledes Højskolens Bestyrelse og dens Forstander og Lærere vil stille sig, naar de faar at vide, at Andragendet om de 4 000 Kr. ikke er imødekommet, men at der kun bevilges 2 000 Kr.; jeg gaar ud fra, at man vil modtage det, der gives, men sikker paa det er jeg naturligvis ikke, da Beløbet, som sagt, ikke kan klare Vanskelighederne.

Saa vidt jeg forstaar, har man derefter anført, at vel mangler Lagtingets